

Kommissionens Henstilling i saa Henseende, ikke er gaaet i Gang med Gennemførelsen heraf samtidig med Anlægget af Banen. Det vilde have været langt billigere; havde man taget det med ved Overslaget og ved Udbydelsen i Entreprise, er jeg overbevist om, at det ikke vilde have forøget Bekostningen med en rød Øre.

Læser man Overingeniør Flensborgs Svar til Hedeselskabet paa disse Andragender, vil man se, at han anfører flere Punkter, hvoraf hvert enkelt er tilstrækkeligt til at afskrække Folk fra at tro paa, at der kan komme noget som helst ud af saadanne Andragender. Derimod er Kommissionens Betænkning overordentlig velvillig i saa Henseende, og den lægger, forekommer det mig, Byrde og Ansvar saaledes, at det vil være overkommeligt for de Mennesker, der skal bære det, og ogsaa for Staten. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister saa indtrængende, som jeg kan, og til det Udvalg, der maatte blive nedsat om denne Sag, at de, uagtet dette Spørgsmaal ikke staar i direkte Forbindelse med Lovforslaget, ikke taber det af Syne, og at Udvalget om ikke andre Steder saa i Betænkningen faar fastslaaet, om der overhovedet er Villie hos Ministeriet for offentlige Arbejder eller ej til at tage Hensyn til Kommissionens Indstillinger. Hidtil er der saa vist intet gjort, og der er heller ikke Udsigt til, at man overhovedet i Praksis vil gøre noget. For vil man ikke andet end gennemføre de 10 Punkter, som de danske Statsbaners Direktorat har opstillet, medens Flensborg var konstitueret som Generaldirektør, saa er det kun at give Stene for Brød til den Befolkning, som Kommissionen har ønsket at imødekomme paa en ordentlig Maade.

Derfor har det ogsaa ved denne Sags Behandling Interesse at faa at vide, hvorledes den højtærede Minister stiller sig, men det har ingen Interesse at faa Snak og Tak og blide Ord fra en Minister eller fra en Kommission, naar man ingenting opnaar i Praksis. Og saaledes ligger Landet virkelig indtil denne Dag. Der er ikke Udsigt til, at der vil ske nogen som helst Forandring, og jeg er overbevist om, at der ikke sker nogen Forandring, dersom den højtærede Minister ikke er stærk nok til at gennemtvinge noget. Hvis den højtærede Minister ikke selv er stærk nok dertil, saa mener jeg, at Lovgivningsmagten maa træde til og give den fornødne Støtte. For det er sandt, at der er overordentlig Trang til at faa Kalktilførsler til Jorden, det bliver værre og værre Aar for Aar,

efter som Landbruget er blevet hemmet og vil blive hemmet, saa længe Tilførselen af Gødning til Jorden er saa at sige udelukket. Man maa i saa stor Udstrækning som muligt søge at give alle de kalkfattige Egne en Mulighed for at komme i Besiddelse af dette Produktionsmiddel, der kan gøre Jorden saa frugtbar, at det kan betale sig at dyrke den. Det har den største Interesse for Landet, men Sagen faar efter min Mening ikke Betydning, før den føres ud i det praktiske Liv, og jeg faar gennem Aarene mere og mere den Opfattelse, at det ikke bliver de danske Statsbaner, der fører den ud i Livet, hvis ikke den højtærede Minister og i sidste Instans Lovgivningsmagten sætter dem Stolen for Døren og siger: saadan skal det være!

Jeg vil da henstille til den højtærede Minister ved denne Lejlighed at fremkomme med en Udtalelse om, at han vil imødekomme Kommissionen i den allernærmeste Fremtid paa den Maade, som jeg gaar ud fra Kommissionen har ønsket. Hvis man nemlig kun gennemfører de 10 Punkter, som den konstituerede Generaldirektør Flensborg har opstillet, saa betyder det som sagt, ingen Verdens Ting for disse Egne. Jeg vil altsaa haabe, at den højtærede Minister ligesom det Udvalg, der maatte blive nedsat, vil tage sig af denne Sag med den største Interesse.

Mølgaard-Nielsen: Jeg kan først slutte mig til de velvillige og anbefalende Ord, der er sagte om det foreliggende Lovforslag: at dette Lovforslag maa nyde hurtig Fremme og faa en saa god og brugbar Skikkelse, at Loven virkelig kan blive til Hjælp for de Mennesker, den er tænkt at skulle gavne. Jeg vilde dernæst gerne henvende Opmærksomheden paa den Kommissionsbetænkning, som ligger til Grund for Lovforslaget, særlig da nogle af de Forslag, som Kommissionen ønsker fremmet, angaar den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af Betænkningen, der angaar en paatænkt Mergelbane fra Hodsager over Abildholt til Feldborg. Der staar i denne Redegørelse: „Jorden er af Naturen kalkfattig, og den ved et tidligere Spor tilførte Mergel har vel formaaet at give en meget kraftig Opdyrkning, men Trangen til Mergel er derved nærmest blevet endnu større og Ønskerne kraftigere.

Det er Kommissionen bekendt, at Beboerne ønsker at faa Mergel og at sælge